

Markó Béla

Könyörgés

*Télen a kert nyilvoán tökéletes,
míg érintetlen még a partitúra,
de valaki majd elvezényli újra,
és mint már annyiszor, ölébe vesz,*

*aztán letesz a ritkuló zene,
mi ismét nem volt teljesen hibátlan,
s ott leskelődött mindegyik virágban
az ördög meggy- vagy cseresznyeszeme,*

*hiszen az változik csak, s az terem,
az nő magasra, s pusztul szüntelen,
amiben így-úgy valami selejtes,*

*s lennék bár kotta, nem több, Istenem,
egyszerre innen és túl mindenem,
mert hogyha felemelsz, úgylis elejtesz.*

Hosszú zápor

*Valahogy úgy, ahogy egy hosszú zápor
mégis eláztatja kívül-belül,
s amikor majd a vízből felmerül,
hullnak a cseppek még a rózsafáról,*

*és ismét meg kell tudnia, hogy hol van
az ég, a fény, a megrémült veréb,
hogy érezhesse minden levelét,
s hogy ne érezze a kutyát az ólban*

*vagy éppen fent a jázminbokor ágát,
ha megérinti hófehér virágát,
mert nincs kötőanyag, és végre mind*

*csak önmaga, s én is, te is megint
külön testek, hogy más-más élet jár át,
s más-más haláltól félnek részeink.*

Ritmus

*Néz minket fent a fáról egy rigó,
akárcsak mi a fűben lent a szöcskét,
s érezzük mind, Istennek lenni jó,
hiszen körös-körül csupán tükörkép*

*minden teremtmény, hogyha egyre fennebb
s fennebb visz minket már a képzelet,
mert szeretnénk valamiféle mennyet
találni, újabb s újabb rétegek*

*hasadnak szét, és újabb madarak
rebbennek föl puha felhők alatt,
de persze úgymint minden változatlan,*

*amíg magadat is a verebek,
lepkék és gyíkok között keresed:
a halottkémben s nem az áldozatban.*

Egyetlen szonett

*Nyilvánvaló, hogy mindig én vagyok
az itt-ott gyűrött, mégis változatlan
forma, miközben szinte számolatlan
próbálkozom, hogy hátha még nagyobb*

*s igézőbb lombbal telnek meg az ágak,
és hátha egyszer más mondatokat
terem a váz, tartósabb s boldogabb
nyelven beszélhetek, s már nem szabálynak,*

*hanem fantáziámnak engedek,
miközben jól tudom, hogy nem lehet,
mert az idén is éppen úgy parázslík*

*az aranyeső, s éppen úgy lobog,
ha felgyúl, és hiába gondolok
másra talán, hiszen nincs más, csak másik.*